

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca twierdzi, że:
 - Komisja naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, prawo do obrony spółki Visa Europe oraz zasadę dobrej administracji poprzez brak zapewnienia spółce Visa Europe możliwości skutecznego przedstawienia swego stanowiska w kwestii mających znaczenie faktów oraz w kwestii zastrzeżeń Komisji dotyczących rzekomych braków analizy ekonomicznej przedłożonej przez spółkę Visa Europe przed ostatecznym oddaleniem jej wniosku o zmianę górnej granicy MIF.
- 2) Zarzut drugi, w którym strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 9 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾, zasadę dobrej administracji oraz art. 296 TFUE, nie dokonując porównania analizy ekonomicznej przedstawionej przez spółkę Visa Europe z analizami wykorzystywanymi wcześniej do obliczania górnej granicy MIF, a także opierając się na pozbawionych znaczenia rozważaniach w celu oddalenia wniosku spółki Visa Europe o zmianę górnej granicy MIF.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca utrzymuje, że:
 - Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. Instytucja ta odrzuciła przedłożone przez spółkę Visa Europe dowody na podstawie błędnych rozważań, a także na podstawie zastrzeżeń niespójnych z wnioskami, do jakich doszła Komisja w sprawach, które rozpatrywała wcześniej. Strona skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja nie uwzględniła okoliczności, że jej zastrzeżenia, nawet jeśli były zasadne, to i tak nie uzasadniały odmowy zmiany górnej granicy MIF.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101] i [102] TFUE (Dz.U. L 1, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2012 r. — Davril przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-448/12)

(2012/C 379/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Davril (Épargnes, Francja) (przedstawiciel: adwokat C.-É. Gudin)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- pokrycie pełnej wartości szkód wynikających z nałożenia kar pieniężnych, a mianowicie kwoty 174 900 EUR;
- zasądzenie kwoty 100 000 EUR tytułem pełnego zadośćuczynienia za szkody niematerialne;
- obciążenie Rady i Komisji całością kosztów i wydatków.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo zarzuty identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawach T-195/11 Cahier i in. przeciwko Radzie i Komisji⁽¹⁾ i T-458/11 Riche przeciwko Radzie i Komisji⁽²⁾ bądź podobne do tychże zarzutów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, C 173, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. 2011, C 298, s. 28.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — British Telecommunications przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/12)

(2012/C 379/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Telecommunications plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Andrés i G. van de Walle de Ghelcke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 12 czerwca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.33540 (2012/N) — Zjednoczone Królestwo — City of Birmingham — Digital District NGA Network oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1) Zarzut pierwszy:

— Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i pkt 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych⁽¹⁾ poprzez nieprzeprowadzenie analizy, czy cel pomocy został właściwie określony.

2) Zarzut drugi:

— Komisja nie dokonała oceny proporcjonalności proponowanego środka zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) oraz pkt 51 i 79 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, a ponadto powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające.

3) Zarzut trzeci:

— Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, ponieważ proponowana pomoc ma wpływ na rynki inne niż rynek szerokopasmowego dostępu nowej generacji [next generation access („NGA”)], na których nie występują zakłócenia konkurencji i które nie zostały zbadane przez Komisję.

4) Zarzut czwarty:

— ze względu na wymóg, aby wybrany operator „umożliwił wszystkie rodzaje dostępu do sieci, których mogą poszukiwać operatorzy”, zaskarżona decyzja niweczy „skutek zachęcający” i jest niezgodna z wytycznymi w sprawie sieci szerokopasmowych i z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

5) Zarzut piąty:

— Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i wytyczne w sprawie sieci szerokopasmowych, zatwierdzając wykorzystanie pomocy państwa w celu powielenia istniejących wcześniej sieci łączy dzierżawionych na obszarze docelowym.

6) Zarzut szósty:

— ze względu na wymóg, aby nowa sieć „umożliwiała wszelkie rodzaje dostępu, których mogą poszukiwać operatorzy”, zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna i niespójna ze wspólnotowymi ramami regulacyjnymi w zakresie łączności elektronicznej.

7) Zarzut siódmy:

— zaskarżona decyzja jest obciążona błędami dotyczącymi okoliczności faktycznych i oczywistymi błędami w ocenie, zaś Komisja, nie przedstawiając odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszyła swoje obowiązki w zakresie badania wstępnego.

(1) Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. 2009 C 235, s. 7)

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — Virgin Media przeciwko Komisji**(Sprawa T-460/12)**

(2012/C 379/49)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Virgin Media Ltd (Hook, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Ellison i D. Slater, Solicitors, oraz adwokat D. Waelbroeck)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa SA.33540 z dnia 12 czerwca 2012 r., opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 25 lipca 2012 r., uznającej środek pomocy „City of Birmingham — Digital Districts NGA Network” za zgodny z art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący niesłusznych ustaleń faktycznych w zaskarżonej decyzji obejmujących między innymi:

— uznanie, że strona skarżąca nie jest konkurencyjna na obszarze Digital Districts (dzielnicy cyfrowych) w Birmingham, obejmujących Digbeth, Eastside i Jewellery Quarter (zwanym dalej „rozpatrywanym obszarem”);

— uznanie, że na rozpatrywanym obszarze istnieją jedynie ograniczone możliwości w zakresie szerokopasmowego dostępu nowej generacji [next generation access („NGA”)] polegające na rozwoju światłowodowej sieci dostępowej typu Fibre-to-the-cabinet („FTTC”) planowanym przez BP Group plc na części obszaru;

— uznanie, że przepustowość łączy szerokopasmowych w rozpatrywanym obszarze jest bardzo niska (20 Mbps przy pobieraniu i 2 Mbps przy wysyłce);